

Ложка вихователь

Біблія зазначає: "Різка й поука премудрість дають" (Пр. 29:15). Зверніть увагу: для виховання Бог рекомендує використовувати різку - предмет. Рукою ми обіймаємо і гладимо дитину. Щоб із батьківськими руками в дитини асоціювалося почуття підтримки та безпеки - ми ніколи не б'ємо дитину рукою, але використовуємо для цього сторонній предмет. Це мудра порада від Бога.

У нашій сім'ї ми навчаємо дітей мудрості, дисциплінуючи їх по м'якому місцю... дерев'яною ложечкою. Знаєте такі кухонні ложки-лопатки для того, щоб перевертати омлет чи млинці? Така лопатка - вихід для тих випадків, коли дитина не бажає дослухатися до ваших слів викриття. Робить це тільки наодинці, не при людях. Ложечка не залишає сліду, але ефективно повертає дитину в "коло слухняності". Таку ложечку можна взяти з собою, коли ви йдете в гості (адже діти, як правило, саме на людях показують усі принади своєї егоїстичної природи). Сподіваємося, що ця, остання традиція знадобиться вам у дуже рідкісних випадках!

Досвідом ділилася сім'я Сологуб,
м. Ірпінь, Україна

sergey.sologub@gmail.com

Сімейний Вечір

Вже понад три роки, щотижня ми проводимо з сім'єю особливий "Сімейний вечір". Перші два роки це був вечір середи, зараз вечір проходить у четвер.

Перше правило: *"вечір готують по черзі члени сім'ї"*. Коли його готую я, як батько і священнослужитель, я намагаюся провести його у формі сімейного поклоніння Богові - ми співаємо пісні прославлення (інколи під караоке з youtube), читаємо Біблію за ролями, молимося. Коли вечір проводить дружина, вона крім молитви, залучає всіх нас до приготування чогось смачненького. Коли проводить Ганнуса (а у свої вісім років вона ставиться до цього дуже відповідально), вона запрошує нас грати в ігри, дивитися мультфільм або витягує нас у місто погодувати голубів. Іноді ми ходимо в гості або дивимося хороший фільм... Загалом, ви зрозуміли суть - творчий підхід!

Друге правило: *"жодних винятків"*. Винятки - ворог постійності. Багато пар починають проводити подібний час, але не багато хто зробив його частиною життя. Особливо важко захищати цей час перші кілька місяців, поки всі навколо не звикнуть до того, що вас у цей вечір краще не турбувати). Важко говорити "ні" різним терміновим справам, але це можливо. Ця традиція реально зміцнює і зближує нашу сім'ю!

7
традицій
що
зміцнюють
сім'ю

Ранок з Ісусом

Щоранку перед школою (Аня ходить у другий клас) ми разом читаємо Новий Заповіт. Цю традицію ми перейняли в однієї сім'ї в нашій церкві - дякуємо їм за такий сильний життєвий приклад!

Я і донька піднімаємося о 7-й ранку і проводимо з Богом десять, іноді п'ятнадцять хвилин у читанні та молитві. Хвилину ми молимося перед тим, як відкрити Новий Заповіт. У виданні від "Сумка Самарянина", текст Нового Заповіту розбитий на невеликі уривки по 5-10 віршів. За один ранок ми читаємо один такий уривок. Після читання, я ставлю доньці два запитання: що вона дізналася про Ісуса, і що сьогодні ми зможемо застосувати в житті. На завершення ми молимося по хвилині. Потім дружина причісує доньку, одягає, потім бутерброд, і, ми йдемо до школи. Скажу вам точно - ці ранкові зустрічі з Ісусом пробуджують "духовний апетит". І мені, і Ані дуже подобається цей час. На вихідні - ми теж читаємо разом, але знаєте що, вона сама пропонує зробити це! Мене це дуже тішить.

Є діти виховані, а є дресировані. Дресирована дитина поводить себе добре тільки тоді, коли ви перебуваєте в її полі зору. Вихована - поводить себе добре на підставі закладених у неї принципів, звичок. Ця традиція допомагає нам виховати в дитині добру духовну звичку.

Бали вдячності

На вікні в кухні у нас є табло з рахунком "9:8". Що це означає? Такі перекидні дитячі рахівниці можна купити в магазині дитячих товарів. Починали ми з рахунку "0:0". Коли моя донька зробить щось особливе і зробить це за своєю ініціативою - я додаю їй бал. Коли вона робить щось відверто кепське, я знімаю бал. Вона також оцінює мене - друге число в рахунку, це мої бали.

Ця "оцінка" триває, як правило, протягом місяця. Ми не поспішаємо ставити бали, але намагаємося помітити дійсно щось особливе одне в одному. Коли її бали доходять до 10, я намагаюся зробити їй щось особливе: запросити на побачення або в кіно чи в аквапарк. Потім рахунок починається спочатку. Ця традиція дуже добре стимулює добру ініціативу.

Різдво разом

Вже багато років Різдвяний вечір ми проводимо в колі своєї сім'ї. Ми дуже цінуємо цей спільний час молитви і читання історії Різдва, для якої, раз на рік, я дістаю з горища особливу "гостю" - плюшеву овечку. Вона чудовий оповідач, наші діти від неї просто шаленіють!

Дзвінок до відбою

Одного разу я привіз з поїздки дзвінкий залізний дзвіночок. Ми дзвонимо в нього ввечері, на знак того, що потрібно готуватися до сну. А нещодавно, для того, щоб не забути подзвонити вчасно, ми придбали електронний будильник, який поставили в залі й навели на 21:30, саме час дітям почати готуватися до сну. Скажу, що проблема з "відбоєм" (а отже, і з підйомом) у сім'ї наразі майже повністю вирішена.

Скарбничка пожертвуваль

Чув історію про те, як одна бідна африканська громада побудувала собі будівлю. Пастор цієї громади ще в ранньому дитинстві навчився від свого батька жертвувати і навчив цьому всю громаду.

На видному місці, у кухні на вікні в нас стоїть скарбничка для пожертв. Я взяв кавову банку і пофарбував її балончиком білої фарби. Протягом тижня ми з дружиною і наша донька (синові поки що 3,5 роки і він поки що тільки спостерігає) опускаємо туди десятку частину від будь-якого доходу, а також жертвування Богу від серця. У Неділю вранці ми дістаємо з баночки все, що туди було покладено, і жертвуємо це на служіння церкви. Наші діти бачать це і вчаться жертвувати разом із нами. А де ще вони цьому навчатися?